

Երբ նախագահում էի Ուկրաինայի Կիևի Միսիայում, ես մի անգամ հարցրեցի իմ ամենահավատարիմ քույրերից մեկին, թե ինչու էր նա միշտ այդքան խիստ իր հանդեպ, ինչու էր նա միշտ իրեն քննադատում ամենափոքր բաների համար: Նրա պատասխանը մեկի դասական օրինակն էր, ով լսում էր սխալ ձայնի, երբ նա պատասխանեց. «Որպեսզի ոչ ոք չկարողանա հաղթել ինձ դրանով»:

Եղբայրներ և քույրեր, իմ խորհուրդը այս միսիոներ քրոջը, խորհուրդ է ձեզ. գիտակցեք և դիմակայեք ձեր թույլություններին, բայց մի կաշկանդվեք դրանցով, որովհետև դրանցից մի քանիսը կլինեն ձեր ուղեկիցները մինչև դուք հեռանաք այս երկրային կյանքից: Անկախ նրանից, թե ինչպիսին է ձեր ներկա իրավիճակը, հենց այն պահին, երբ դուք կամավոր որոշում եք ազնվորեն, ուրախությամբ ամեն օր ապաշխարել՝ ձգտելով ուղղակի անել և լինել ձեր լավագույնը, Փրկչի Քավությունը, կարծես պարուրում է և հետևում ձեզ, ուր էլ որ գնաք: Ապրելով այս ձևով, դուք իսկապես կարող եք «միշտ պահպանել ձեր մեղքերին թողություն» (Մոսիա 4.12) ամեն օր ամեն ժամ, ամեն բույն ամեն վայրկյան և այսպիսով լինել լիովին մաքուր և ընդունելի Աստծո առջև *անբողջ ժամանակ*:

Ձերն է արտոնությունը, եթե ուզում եք դա, իմանալ ձեզ համար այսօր կամ շուտով, թե դուք արդյոք գոհացնում եք Աստծուն չնայած ձեր թերություններին: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով սպասում է մեզ, որ ապրենք պատվիրաններով: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով այնքան անհամբեր է՝ տալու իր շնորհը և ողորմածությունը: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով ցնծում է, երբ մենք կիրառում ենք Իր Քավությունն ամեն օր հանգիստ և երջանիկ համոզվածությամբ, որ մենք շարժվում ենք ճիշտ ուղղությամբ: Ես վկայում եմ սիրառատ Փրկչի մասին, ով մտահոգվում է, որ ձեր վստահությունը գորանա Աստծո ներկայության մեջ: (տես Վևու 121.45): Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

Երեց Էդուարդո Գավարեթ
Յոթանասունից

Այո, Տե՛ր, ես քո Ետեկիցը կգամ

Տե՛րը հրավիրում է մեզ՝ օգտագործելով տարբեր բայեր. «Ինձ մոտ եկեք», «Ինձ հետևիր», «Քայլիր ինձ հետ»: Յուրաքանչյուր դեպքում դա գործելու հրավեր է:

«Քանզի, ահա, Տե՛րը շնորհում է բոլոր ազգերին, իրենց սեփական ազգից և լեզվից, սովորեցնելու իր խոսքը»:¹ Այսօր այս սուրբ գրությունը իրականացել է ևս մեկ անգամ, քանի որ ինձ տրվել է հնարավորություն արտահայտելու իմ զգացմունքները իմ մայրենի լեզվով:

1975 թվականն էր, և ես ծառայում էի Ուրուգվայի Պարագավայ Միսիայում որպես երիտասարդ միսիոներ: Միսիայում առաջին ամսվա ընթացքում տարածքային առաջնորդները մի միջոցառում կազմակերպեցին ցուցադրելու համար ավետարանական մի սկզբունք: Յուրաքանչյուր տարածքային միսիոների աչքերը կապեցին և մեզ ասվեց, որ մենք պետք է հետևենք մի արահետի, որը տանում էր դեպի սպորտային դահլիճ: Մենք պետք է հետևեինք որոշակի ղեկավարի ձայնին, մի ձայնի, որը լսել էինք նախքան քայլել սկսելը: Մակայն, մենք նախագգուշացվեցինք, որ ճանապարհորդության ընթացքում մենք կլսեինք մի քանի ձայներ, որոնք կփորձեն շփոթեցնել մեզ և ստիպել շեղվել ուղուց:

Մի քանի բույն աղմուկոտ ձայներ, խոսակցություն լսելուց հետո և այդ ամբողջի մեջտեղում, մի ձայն ասաց. «Ինձ հետևիր», ես վստահություն զգացի, որ հետևում էի ճիշտ ձայնին: Երբ մենք հասանք աղոթատան սպորտային դահլիճը, մեզ խնդրվեց հանել մեր աչքերի կապերը: Երբ ես դա արեցի, ես հասկացա, որ կար երկու խումբ և որ ես այն խմբում էի, որը հետևել էր սխալ ձայնին: «Դա այնքան նման էր ինչու ճիշտ ձայնին», - մտածեցի ես:

39 տարի առաջ տեղի ունեցած այդ փորձառությունը երկարատև ազդեցություն ունեցավ ինձ վրա: Ես ասացի ինքս ինձ. «Երբեք, ոչ մի դեպքում երբևէ չհետևել սխալ ձայնին»: Ապա ասացի ինքս ինձ. «Այո, Տե՛ր, ես քո ետևիցը կգամ»:

Ես ցանկանում եմ այս փորձառությունը կապել մեզ ուղղված Փրկչի նրբանկատ հրավերի հետ.

«Ես եմ բարի հովիւր, եւ ես իմիններին ճանաչում եմ: . . .

Իմ [ոչխարները] իմ ձայնին կլսեն և [եւ ճանաչում եմ նրանց և նրանք իմ ետևից են գալիս]:»²

«Նրան հետևելու» հրավերը ամենապարզ, ամենատղական

և ամենահզոր հրավերն է, որ մենք կարող ենք ստանալ: Այն գալիս է հստակ մի ձայնից, որը չի կարելի շփոթել:

Տերը հրավիրում է մեզ օգտագործելով տարբեր բայեր. «Ինձ մոտ եկեք», «Ինձ հետևիր», «Քայլիր ինձ հետ»: Ամեն դեպքում այն պասսիվ հրավեր չէ, դա գործելու հրավեր է: Այն ուղղված է ողջ մարդկությանը Մեկի կողմից, ով մարգարեների Մարգարեն է, ուսուցիչների Ուսուցիչը, Աստծո Որդին՝ Մեսիան:

«Ինձ մոտ եկեք» հրավերը

«Ինձ մոտ եկեք, ամեն վաստակածներ եւ բեռնատրուածներ. եւ ես հանգիստ կտամ ձեզ»:³

Դուք, ովքեր դեռ եկեղեցու անդամ չեք, կստանաք այս հրավերը միսիոներների ձայնի միջոցով այս խոսքերով. «Կկարդա՞ք Մորմոնի Գիրքը: Կադոթե՞ք: Կհաճալսե՞ք եկեղեցի: Կհետևե՞ք Հիսուս Քրիստոսի օրինակին և կմկրտվե՞ք նրանց կողմից, ովքեր իշխանություն ունեն»:⁴ Ինչպե՞ս կպատասխանեք այս հրավերին այսօր:⁵

Ես հրավիրում եմ ձեզ լսել և ընդունել ուղերձը՝ ասելով. «Այո, Տէր, ես Քո ետևիցը կգամ»:

Կառլոս Բադիոլան և նրա ընտանիքը Միննսոթայ, Ուրուգվայ, հանդիպում էին միսիոներների հետ: Քանի որ երեցները շատ հարցեր էին տալիս դասերի ընթացքում, նրանք որոշեցին հրավիրել ոչ անդամ հարևանուհուն՝ մի գեղեցիկ 14-ամյա Նորմա անունով աղջկա, օգնելու իրենց պատասխանել: Նորման նվիրված ավագ դպրոցի ուսանող էր, ով ուսումնասիրում էր Աստվածաշունչը դպրոցում այդ տարի: Այսպիսով, երբ միսիոներները հարց էին ուղղում, Նորման պատասխանում էր: Նա «ոսկի ունկնդիր էր»: Դասը, որն ուսուցանվում էր այդ օրը, Իմաստության Խոսքի մասին էր:

Երբ նա տուն վերադարձավ միսիոներների հետ այդ դասից հետո, Նորման գիտեր, թե ինչ պետք է աներ: Նա ասաց իր մայրիկին. «Մամ, այժմվանից ինձ համար ոչ մի սուրճ կաթի հետ: Ուղղակի կաթ»: Այդ արձագանքը Քրիստոսին

հետևելու հրավերն ընդունելու ցանկության տեսանելի դրսևորումն էր, երբ այն ներկայացվեց միսիոներների կողմից:

Եվ Կառլոս Բադիոլան և Նորման մկրտվեցին: Հետագայում հետևելով Նորմայի օրինակին, նրա մայրը, հայրը և քույրերն ու եղբայրները նույնպես մկրտվեցին: Ես և Նորման միասին ենք մեծացել այդ փոքրիկ, բայց հզոր ճյուղում: Հետագայում, երբ ես վերադարձա միսիայում ծառայելուց, մենք ամուսնացանք: Ես միշտ գիտեի, որ ավելի հեշտ կլինեի հետևել Փրկչին՝ նրան ունենալով իմ կողքին:

Նա, ով եկեղեցու անդամ է և ընդունել է այս հրավերը, նորոգում է այդ պարտավորությունը ամեն շաբաթ, ճաշակելով հաղորդությունը:⁶ Այդ պարտավորությունը ներառում է՝ պատվիրանները պահելը, այդ անելիս դուք ասում եք. «Այո, Տէր, ես Քո ետևիցը կգամ»:⁷

«Ինձ հետևիր» հրավերը

Տիրոջ հրավերն էր հարուստ երիտասարդ կառավարչին. «Ինձ հետևիր»: Այդ հարուստ մարդը պահել էր պատվիրանները իր ողջ կյանքի ընթացքում: Երբ նա հարցրեց, թե էլ

ի՞նչ կարող էր անել, նա ստացավ պատասխանը հստակ հրավերով. «Եկ ինձ հետևիր»:⁸ Այնուամենայնիվ, չնայած հրավերը պարզ էր, այն առանց գոհաբերության չէր: Որոշման և գործի հետ մեկտեղ այն ջանք էր պահանջում:

Նեմիի մարգարեն հրավիրեց ինքնազննում կատարել, երբ նա հարցրեց. «Եվ [Հիսուսն] ասել է մարդկանց զավակներին. Հետևիր ինձ: Ուստի իմ սիրելի եղբայրներ, կարո՞ղ ենք մենք հետևել Հիսուսին, եթե մենք հոժար չլինենք պահելու Հոր պատվիրանները»:⁹

«Նրա մոտ գալու», Նրա ձայնը լսելու և հետևելու հրավերը եղել է միսիոներների ուղերձը ի սկզբանե, օգնելով շատերին փոխել իրենց կյանքը ի բարին:

Հիսուս տարի առաջ միսիոներները մտան իմ հոր ժամացույցի վերանորոգման արհեստանոց, թողնելու մի ժամացույց վերանորոգելու համար: Ինչպես լավ միսիոներներն են անում, նրանք օգտվեցին առիթից՝ խոսելով հորս և մորս հետ ավետարանի մասին: Հայրս ընդունեց միսիոներներին, իսկ մայրս ընդունեց ուղերձը և Քրիստոսին հետևելու հրավերը: Այդ օրվանից մինչև այսօր նա ակտիվ է մնացել եկեղեցում: Նա ասաց. «Այո, Տէր, ես քո ետևիցը կգամ»:

Երբ դուք ձգտում եք գալ դեպի Նա, դուք գործություն ձեռք կբերեք թեթևացնելու կյանքի բեռները, լինի դա ֆիզիկական թե հոգևոր և զգայու մի դրակյան ներքին փոփոխություն, որը կօգնի ձեզ ավելի երջանիկ լինել:

«Քայլիր ինձ հետ» հրավերը

Ենովքը կանչվեց քարոզելու ավետարանը մի դժվար, կարծրասիրտ ժողովրդի: Նա իրեն որակավորված չէր զգում: Նա կասկածներ ուներ, թե արդյոք կկարողանար անել դա: Տերը հանգստացրեց նրա կասկածները և գորացրեց նրա հավատը «Քայլիր ինձ հետ» հրավերի միջոցով, մի հրավեր, որը կույր մարդու ձեռնափայտի կամ ընկերոջ թևի պես, կարող է առաջնորդել մեկի քայլերը, ում քայլվածքը հաստատուն չէ: Մտնելով Փրկչի թևը և

քայլելով Նրա հետ, Ենովքը զգաց, որ իր քայլվածքը հաստատուն դարձավ և նա դարձավ մեծ միսիոներ և մարգարե:¹⁰

«Ինձ մոտ եկեք» և «հետևեք ինձ» որոշումը անձնական է: Երբ մենք ընդունում ենք այս հրավերը, մեր պարտավորության մակարդակը բարձրանում է, և այդ ժամանակ է, որ մենք կարող ենք «քայլել Նրա հետ»: Այս մակարդակը հաստատում է ավելի սերտ հարաբերություն Փրկչի հետ՝ առաջին հրավերն ընդունելու մեր պտուղը:

Նորման և Ես անձնապես ընդունեցինք «ինձ մոտ եկեք» և «ինձ հետևեք» հրավերը: Հետո միասին, աջակցելով միմյանց, մենք սովորեցինք քայլել Նրա հետ:

Նրան որոնելու և Նրան հետևելու ջանքն ու վճռականությունը կպարզևատրվի օրհնություններով, որոնց կարիքը մենք ունենք:

Այդպիսին էր այն կնոջ դեպքում, ով մեծ ջանասիրությամբ հասցրեց հպվել Փրկչի հագուստին¹¹ և Բարտիմեոս կույրի դեպքում, որի վճռականությունը կարևոր գործոն էր այն հրաշքում, որը տեղի ունեցավ նրա կյանքում:¹² Երկու դեպքում էլ մարմնի և հոգու բժշկություն շնորհվեց:

Պարզիր ձեռքը, հավիր Նրա հագուստին, ընդունիր Նրա հրավերը, և ասա՝ «Այո, Տէր, ես քո ետեփոցը կգամ» և քայլիր Նրա հետ:

«Ինձ մոտ եկեք», «Ինձ հետևեք» և «Քայլեք ինձ հետ»-ը հրավերներ են, որոնք պարունակում են հատուկ զորություն նրանց համար, ովքեր ընդունում են դրանք՝ վերափոխելու ձեր կյանքը և առաջացնելու *փոփոխություն ձեր մեջ*, որը կառաջնորդի ձեզ ասել. «Ես այլևս հակված չեմ գործելու չարիք, այլ շարունակ գործելու բարիք»:¹³

Որպես այդ փոփոխության արտաքին դրսևորում, դուք կզգաք ուժեղ ցանկություն՝ «սատարել թուլելիքն, բարձրացնել ընկած ձեռքերը և ամրացնել տկար ծնկները»:¹⁴

Ի՞նչ քայլեր կարող ենք անել այսօր «Նրա հետ քայլելու» համար:

1. *Մնուցեք ցանկությունը* Քրիստոսի ավելի լավ հետևորդ լինելու համար:¹⁵
2. *Աղոթեք* այս ցանկության համար, որպեսզի ձեր հավատքը Նրա հանդեպ կարողանա աճել:¹⁶
3. *Ձեռք բերեք գիտելիք* սուրբ գրություններից, որը կլուսավորի ուղին և կզորացնի փոխվելու ձեր ցանկությունը:¹⁷
4. *Որոշում ընդունեք այսօր* գործելու և ասելու, «Այո, Տէր, ես քո ետեփոցը կգամ»: Պարզապես ճշմարտությունն իմանալը չի փոխի ձեր ներաշխարհը, մինչև դուք գիտելիքը չփոխեք *գործի*:¹⁸
5. *Հաստատուսկամ եղեք* այն

որոշման մեջ, որ դուք ընդունել եք՝ ամեն օր գործադրելով այդ սկզբունքները:¹⁹

Թող որ մեր սիրելի մարգարե Նախագահ Թոմաս Ս. Մոնտոնի խոսքերը դրդեն մեզ գործի՝ մեր ցանկությամբ ընդունելու Փրկչի հրավերը: Նախագահ Մոնտոնն ասել է. «Ո՞վ է փառքի Թագավորը, այս գորաց Տերը: Նա մեր Տերն է: Նա մեր Փրկիչն է: Նա Աստծո Որդին է: Նա է մեր փրկության Հեղինակը: Նա կանչում է. «Ինձ հետևիր»: Նա հրահանգում է. «Գնա, դու էլ այնպես արա»: Նա աղերսում է. «Պահիր իմ պատվիրանները»:²⁰

Թող որ մենք որոշում ընդունենք այսօր՝ մեծացնելու մեր երկրպագության և Աստծո հանդեպ պարտավորվածության մակարդակը և թող մեր պատասխանը Նրա հրավերին լավի բարձրաձայն և հստակ. «Այո, Տէր, ես քո ետեփոցը կգամ»:²¹ Տեր Հիսուս Քրիստոսի սրբազան անունով, ամեն: ■

ՀՂՈՒՆԵՐ

1. Ավմա 29.8:
2. Հովհաննես Ժ.14, 27:
3. Մատթեոս ԺԱ.28, տես նաև Եսայիա ԾԵ.3:
4. Տես *Քարոզիր Իմ այլեսարանը՝ Միսիոներական Շառայության Ուղեցույց* (2004), 31, 195–202:
5. Տես Գործք Բ.37–38:
6. Տես Վարդապետություն և Ովստեր 20.77–79:
7. Տես Վարդապետություն և Ովստեր 42.29:
8. Մարկոս Ժ.21:
9. 2 Նեփի 31.10:
10. Տես Մովսես 6.33–35:
11. Տես Ղուկաս Ը.3–48:
12. Տես Մարկոս Ժ.46–52:
13. Մոսիա 5.2:
14. Վարդապետություն և Ովստեր 81.5, տես նաև Եսայիա ԼԵ.3:
15. Տես Ավմա 22.15–16, Դավիթ Ն. Օուքս, «Ցանկություն», *Հիստորիա*, մայիս 2011, 42–45:
16. Տես Ավմա 34.17–27, 37.37:
17. Տես Մաղմուս ԳԺԹ.105, Հելաման 3.29:
18. Տես Մոսիա 5.5:
19. Ռայֆ Վալդր Էմբրոնն ասել է. «Այն, ինչ մենք հետևողական ենք անելիս, հեշտ է դառնում անել, ոչ թե այն պատճառով, որ այդ բանի բնույթն է փոխվում, այլ որովհետև այդ անելու մեր զորությունն է մեծանում» (in Heber J. Grant *Gospel Standards*, comp. G. Homer Durham [1941], 355):
20. Թոմաս Ս. Մոնտոն, «Գտնել ուրախություն ճանապարհորդության ընթացքում», *Հիստորիա*, նոյ. 2008, 88:
21. Տես “Lord, I Would Follow Thee,” *Hymns*, no. 220:

Բարիլոք, Արգենտինա